

mig er, at de 35,000 Rd. netop vilde lede Theatret over til privat Bestyrelse, over til en saadan Bestyrelse som den, jeg i Begyndelsen af min Tale tillod mig at omtale, og som jeg, til Held for Theatret og til Lykke for Kunsten, kunde ønske. Den ærede Folkethingsmand for Lyngby (C. B. Nimestad) var ikke saa langt fra at gjøre vor nationale Existens afhængig af Theatret, han mindede os om en Græfers Ord: „Har Du saadan en Hast med at see den græffe Nationalitets sidste Dag?“ Seg troer nu ingenlunde, at vor Nationalitet er afhængig af det kongelige Theater, jeg indrømmer, at Kjøbenhavnerne have viist sig nationale, men jeg siger: ingenlunde mere end vi Smaaønder og Smaaborgere ude paa Landet. Det viste sig i 1864, at ogsaa vi vare villige til at bringe Offre; først da vi sølte Trykket for stærkt, begyndte vi at klage, men hvad gjorde Kjøbenhavnerne, da Faren truede dem? Ogsaa da viste det sig, at deres Nationalitetsfølelse ikke var stærkere end den, vi Smaaønder og Smaaborgere vore i Jylland nærede, saa heller ikke i den Henseende kan jeg troe, at Theatret har virket saa forførdelig meget. Om Danmark skal existere, berøver paa noget ganske Andet end paa det kongelige Theater, det berøver paa, at vi ude i Husene og Gaardene fatte vor Dpgave, komme til at udvilde vor folkelige Siendommelighed, blive os bevidste, at vi have en Gjerning at udføre i Livet; see, derpaa berøver Danmarks fremtidige Existens. Den berøver hverken paa Theater eller Rationernes Magt, men paa noget ganske Andet; jeg nævnde, hvad det var, nemlig, at vi bleve os vor Dpgave og Maal bevidste, og at aandelig Dannelse og Modenhed komme til at herske i Folket. Seg kan altsaa kun være med til at stemme for de fra Mindretallet fremkomne Forslag, ikke fordi jeg anseer dem for de ubetinget bedste, men for Noget, der kan føre over til det Bedste.

C. B. Nimestad: Seg skal udbede mig det høie Things Opmærksomhed for nogle Bemærkninger, og jeg skal da gjerne begynde med at henvende mig til det ærede Medlem, som talte sidst. Han erklærede sig selv for at være en lille Mand, en Smaamand, og

han gjorde den sande Bemærkning, at han kun lidt forstod sig paa Sagerne; derfor saae han til, hvad Andre meente, for midt dertil mellem at finde, hvad der var det Rigtige. Det er den gamle juste milieu, den gyldne Middelvei. Seg vil bede den Mand, der erklærede sig selv for en Smaamand, der saa stærkt ugerede dette og paa en vis Maade søgte at vække Medlidenshed med sig paa Grund af sin store Lidenshed, at tage sig iagt for saaledes at tage to Meninger, at lægge dem sammen, at dividere med 2 og at tage det Midterste; thi det kunde dog være, at netop den ene Mening var rigtig, medens den anden var gal, og han gjør da netop noget Urigtigt. Da man spurgte en stor Statsmand, hvad man skulde forstaae ved lo juste milieu, skal han have sagt, at Betydningen deraf er den, at naar Casimir Perier siger, at 6 og 7 er 15, og naar Lafayette staaer op og siger, at 6 og 7 er 13, skulle vi Smaafolk følge den gyldne Middelvei og sige, at 6 og 7 er 14. Det er den rette Middelvei, men det er altsaa ikke altid rigtigt for den lille Mand at følge den. — Det er blevet sagt, at Theatret ikke faaer No paa den her foreslaaede Maade, og det er jo muligt, at den ærede Rigsdagsmand veed dette bedre; men jeg kan forstikke det ærede Medlem, at Theatret, naar vi følge den anden Vej, ganske vist faaer No, kun med Undtagelse af et eneste Tilfælde, nemlig, at det dør; thi da faaer det sikkert No; ellers vil det i ethvert Tilfælde faae No. — Hvad angaaer at sætte Communen i Besiddelse af Theatret og at lade den styre det, indseer jeg ikke Rigtigheden deraf, thi det er jo vor Mening, at Theatret ikke er nogen communal Indretning, og jeg troer ikke, at Communen bør, ja heller ikke, at den vil befatte sig med det, men for man vil aflevere det til Communen, maa dog den ærede Rigsdagsmand have undersøgt eller forespurgt sig om, hvorvidt Communen vil have det; thi naar man kaster det fra sig, og Communen ikke vil tage det op, ligger det midt paa Landevejen. — Det blev anført som et Exempel, hvorledes Forholdene ere i Belgien, men jeg troer ikke det er muligt at finde noget uheldigere Exempel end dette. Belgien har intet Nationaltheater, og